

UKRAINE 90202

Zakarpats'ka oblast

Berehove

Vulytsya B. Khmel'nyts'koho 10/3

Habor Petro / Gábor Péter

(Jorien de Ruiter)

ww.childrencareoekraine.nl

jorienderuiter@hotmail.com

NL64 RABO 0148 8373 52

t.n.v. CG De Wingerd

o.v.v. Children's Care Oekraïne

Children's Care Oekraïne

Nieuwsbrief maart 2022 - Jaargang 10 nr. 1

Bericht uit Hongarije

Zittend op een matje in het gras, hoor ik het fluiten van vogels en in de verte het geluid van een specht die op een boom tikt. Ik kijk uit over velden waar wintertarwe begint te groeien. Het is een momentje van rust die de buitenkant beschrijft maar niet de onrust die in m'n hoofd speelt. Al weer bijna vier weken geleden begon de oorlog in Oekraïne. Er is even geen toekomstplan meer maar het is leven met de dag. Ook wij leven met de dag. Het verlangen om naar huis te kunnen is groot. Als ik Sanyi vraag wanneer we samen terug kunnen kan hij daar natuurlijk geen duidelijk antwoord op geven en zegt dan "als het veilig genoeg is". En helaas is dit nog niet het geval.

Hoe rustig het nog lijkt in het gedeelte waar wij wonen vergeleken met de situatie verderop in het land, toch zijn er spanningen. Er heerst steeds meer onrust onder de mannen. Met grote regelmaat worden ze op straat of in openbare ruimtes aangehouden en krijgen ze een oproep om zich te melden bij het militaire recruteringsbureau om van daaruit te worden doorgestuurd naar het front. Ook de burgemeesters van de dorpen rond de stad worden gevraagd om de namen van mannen door te geven die zich thuis bevinden en van degenen die weg zijn.

Hoe moeilijk ik het ook vind en soms boos word omdat Sanyi nog niet terug wil, besef ik dat het goed is dat we in nu Hongarije zijn. Dat werd me gisteren weer duidelijk door berichten die we via vrienden ontvingen.

We zitten nu in ons derde huisje sinds we zijn weggegaan uit Oekraïne en hopen de komende tijd hier te kunnen blijven. Het vinden van een huisje is niet zo gemakkelijk en daarom zijn we dankbaar dat we hier tijdelijk mogen wonen. Het is wel een beetje kamperen want er zijn nauwelijks spullen in het huis.

Naast met de hand wassen, ouderwets in een emmertje, hebben we ook maar wat dingen zoals pannen, borden, bestek, kopjes en een wasrekje aangeschaft. Daarnaast hebben we een router gekocht. We hebben weer Wifi. Super blij mee want internet is heel belangrijk voor ons om contact te houden met mensen in Oekraïne en Nederland.

Ons tijdelijke huis

Omgeving Bátorliget

Situatie in Beregszász en omgeving

In de week van dertien maart ben ik voor een aantal dagen terug geweest in Oekraïne. Het was goed om nadat we waren weggegaan met eigen ogen te zien hoe de situatie in onze regio is en wat de gevolgen zijn van de oorlog, voor de mensen in onze buurt. Ik werd super enthousiast ontvangen door mijn burens die op mijn dieren en huis letten als ik niet in Oekraïne ben. Nastja (4 jaar) vloog direct in mijn armen en wilde me de rest van de avond niet meer los laten.

De eerste nacht dat ik weer terug was is meteen twee keer het luchtalarm afgegaan maar er was in eerste instantie geen duidelijkheid waarom. Later hoorde ik dat er een dreiging was, in de vorm van een raket die waarschijnlijk te dichtbij kwam. Het luchtalarm in de stad waar wij wonen deed het niet, maar er is een app die je kan downloaden en die afgaat als er iets aan de hand is.

De eerste dag ben ik vooral bezig geweest met het inkopen van spullen, het zorgen dat mijn schoonouders weer boodschappen en medicijnen hebben en het bezoeken van een aantal collega's. Je merkt goed dat er dingen veranderd zijn. Er zijn veel vluchtelingen in de stad en in de dorpjes er omheen. In de winkels zijn veel lege schappen. Maar toch gaat het leven ook gewoon door, vooral in de dorpen rond Beregszász zie je mensen bezig om hun tuinen zomer klaar te maken. Bomen worden gesnoeid en zaadjes worden ingekocht. Het is moeilijk uit te leggen maar de totale sfeer maakte dat ik me toch wat ongemakkelijk en bang voelde en dat ik na de eerste dag het liefst zo gauw mogelijk weer weg wilde.

Ik werd bemoedigd door een tekst die ik van een andere Nederlander kreeg (zie hieronder)

De burens

Collega's, de markt en lege schappen in de winkels

Bemoediging PSALM 42:4

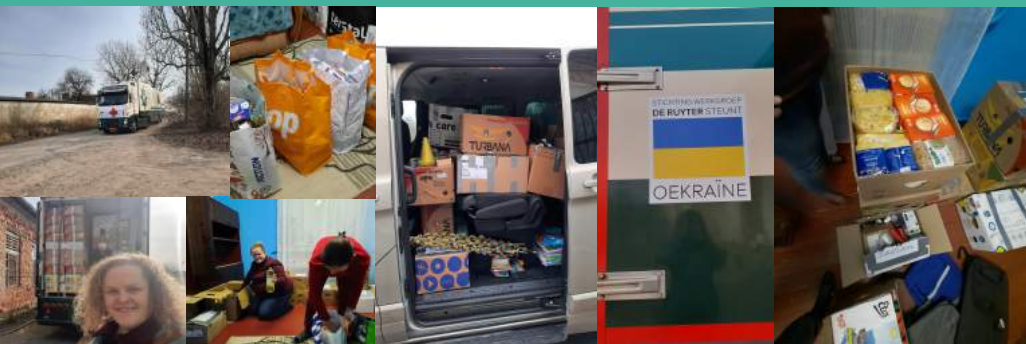
Zelfs als ik door een donker dal moet lopen, ben ik niet bang, want U bent dicht bij mij. Uw herdersstaf beschermt mij en begeleidt mij heel de weg.

Ik zou willen dat ik het David na kon zeggen: 'Wat er ook gebeurt, ik ben niet bang, want U bent dicht bij mij.' Ik ben best vaak bang. Was David dan zo'n supergelovige? Ik denk het niet. In veel andere psalmen roept hij het uit tot God, omdat hij in het nauw zit, zich eenzaam voelt, of bang is. Al die emoties waren hem niet vreemd. Hij weet hoe het voelt om een bang schaap te zijn. Maar hij weet ook hoe het is om herder te zijn. Als herder zorgde hij dat het zijn schapen aan niets ontbrak. Hij beschermde ze tegen gevaar; verzorgde hun wonden, liet ze op tijd uitrusten, ging voor ze uit, ook door de donkerste dalen. 'Zou God dan anders zijn?' Nee, God is een veel betere Herder dan ik ooit geweest ben. Bij Hem ben ik veilig. Met Hem durf ik dat donkere dal wel in. 'Gelukkig weten we meestal niet wat voor donkere dalen er op ons pad kunnen komen. Maar soms weten we wel wat ons te wachten staat en worden we door angst overmand. Ben jij vandaag bang? Doe dan als David: praat tegen dat bibberende, bange schaap in jezelf. Vertel het wie God is. Hij is jouw Herder, die je nooit verlaat. Hij zorgt voor je, Hij beschermt je, en Hij gaat stap voor stap met je mee, ook vandaag.

Dank U, Here, dat U het bange schaap in mij kent. Dank U dat U als een Herder voor me zorgt en met me meegaat heel de weg.

Het uitdelen van hulpgoederen

De tweede dag in Oekraïne kwam het transport uit Nederland aan. Ik ben super dankbaar dat ik daar bij kon zijn en direct kon beginnen met het uitdelen van de spullen. Ik heb voedselpakketten kunnen maken en uitgedeeld aan gezinnen bij mij in de straat en daarnaast nog een aantal andere gezinnen blij kunnen maken met voedsel. Nu alles duurder is geworden en er steeds minder verkrijgbaar is zijn dit soort pakketten nog meer welkom dan normaal. Veel andere spullen zoals kleding, schoenen, speelgoed, luiers, bilendoekjes en incontinentie materiaal heb ik kunnen delen met een dominee uit Vari die dit weer uitdeelt in zijn dorp. Zij zijn druk aan het werk onder de plaatselijke bevolking en in het zigeunerkamp. Ook brengen ze dagelijks eten naar het kamp, om zo te voorkomen dat ze door armoede en honger langs leegstaande huizen gaan (van mensen die tijdelijk weg zijn gegaan i.v.m. de oorlog) om daar te zoeken naar eten en spullen.

Vervolg - Uitdelen van hulpgoederen

Het speelgoed dat ik uit Nederland heb ontvangen kon ik delen met Anja (mijn vroegere huisgenoot). Zij en haar man zijn nog in Oekraïne. Anja heeft een christelijke kleuterschool waar ze vier dagen in de week niet alleen de kinderen die daar al naar school gingen les geeft maar ook veel kinderen van vluchtelingen opvangt zodat ze wat afleiding hebben en kunnen spelen en leren.

Na 3 volle dagen ben ik weer terug gegaan naar Sanyi in Hongarije, de grens was goed te doen. Nog steeds zie je mensen Oekraïne verlaten al is de vluchtelingen stroom aan de grens waar ik er over ging niet zo groot als je b.v. ziet op het nieuws aan de grenzen met Slowakije en Polen. Zelf stond ik bij de grens met zo'n 5 moeders met kinderen die met koffers, hun kinderen en dieren de grens over gingen. Daarnaast de van oorsprong Hongaren die even een dagje heen en weer de grens over gingen om wat dingen te regelen in Hongarije om vervolgens weer naar huis te gaan. Zelf kon ik een moeder met haar zoontje van 3 jaar wat helpen tijdens haar oversteek over de grens. Ze was gevlucht van de regio rond Kiev en ging nu naar vrienden die ze kenden in Hongarije. Bepakt en bezakt met een grote koffer, een tasje met haar poesje van 4 maanden oud en haar zoontje met een speelgoed dino in zijn hand probeerde ze over de grens te komen.

Eenmaal de grenzen over werden we in busjes naar de eerste opvanglocatie gebracht vanwaar iedereen zijn weg kon vervolgen. Sanyi stond mij daar op te wachten. Anderen werden opgehaald door vrienden zoals b.v. de vrouw met haar zoontje, maar er waren ook mensen die daar opgevangen werden en met bussen verder naar verschillende landen worden gebracht voor een veilig onderkomen.

Voorlopig blijven we in Hongarije, van daaruit blijven we mensen ondersteunen en proberen te kijken naar mogelijkheden om voedsel de grens over te krijgen. Als het veilig is zal ik ook zelf de komende tijd weer de grens over gaan om te helpen waar nodig. Ik ben verbaasd over de grote hoeveelheid hulp die vanuit Nederland en anderen landen naar verschillende plekken in Oekraïne gaat.

De hulp nu is van groot belang! Maar ook in de toekomst want deze oorlog gaat een lange nasleep hebben in een land waar al zoveel leed en armoede was.

De komende tijd ga ik verder met Sanyi onderzoeken hoe ik de mensen kan blijven helpen. Ik ben dankbaar voor de hoeveelheid giften en spullen die ik tot nu toe van jullie heb mogen ontvangen en beloof om deze op een goede manier te gebruiken om de bevolking in en rond Beregszász te blijven ondersteunen.

Danken:

- * Voor het transport met hulpgoederen en alle giften
- * Dat we een huis hebben gevonden waar we voorlopig kunnen wonen

Bidden voor:

- * Oekraïne
- * alle mensen die nu nog in gebieden zitten die worden aangevallen.
- * de mensen in schuilkelders
- * mensen die hun huis en alles hebben moeten achterlaten
- * mensen die mensen moeten missen omdat ze zijn omgekomen.
- * Gods wijsheid om mensen te helpen en er voor hen te zijn